

Οι γαμπροί της συμφοράς – The come back

Κείμενο - Φωτογραφίες: Γιώργος Αθανασιάδης

Πολύ φτωχά πολλές φορές είναι τα λόγια για να περιγράψει κάποιος μια κατάσταση, ένα γεγονός, ένα καλλιτεχνικό υπερθέαμα. Γιατί πραγματικά για υπερθέαμα, πρόκειται όταν αναφερόμαστε στην πρεμιέρα της θεατρικής παράστασης της παροικιακής θεατρικής ομάδας «Blue stage theatre» η οποία έγινε στο θεαράκι της εκκλησίας των Αγίων Πάντων στο Μπέλμορ. Το περασμένο Σάββατο 19 Νοεμβρίου 2016, στον χώρο αυτό, η γνωστή θεατρική ομάδα, υπό την σκηνοθετική επιμέλεια του Ακη Καστελλορίου, ανέβασε το δεύτερο μέρος του θεατρικού έργου (διασκευή) του συγκεκριμένου καλλιτέχνη, «Οι γαμπροί της συμφοράς», βασισμένο σε δύο κλασικά έργα του παλιού Ελληνικού κινηματογράφου δηλαδή στην ταινία «Οι γαμπροί της Ευτυχίας» και «Γαμπρός από το Λονδίνο». Το πρώτο μέρος στη παράσταση βασισμένο στην πρώτη ταινία, εξελίσσεται στην σκηνή του προξενιού, γνωριμίας της ηρωίδας Ευτυχίας (το ρόλο ενσάρκωνε η αξέχαστη Γεωργία Βασιλειάδου). Ο αδελφός της προκειμένου να μπορέσει να παντρευτεί την επί χρόνια μνηστή του Λίνα, προσπαθεί να παντρεύει πρώτα την αμφίβολης εμφάνισης αδελφή του Ευτυχία. Υποψήφιος γαμπρός ο ίδιος ο Ακης Καστελλορίου (Νίκος Ρίζος στη ταινία) σοκάρεται από την περίεργη εμφάνιση της άσχημης αδελφής και προσπαθεί με κάθε τρόπο να αποφύγει αυτό το γάμο. Η Νατάσσα Καστελλορίου, μοναδική και απίστευτη στο ρόλο της Ευτυχίας, σκόρπισε με την υποκριτική της άφθονο γέλιο, με τα διάφορα ευτράπελα που συμβαίνουν επί σκηνής. Βέβαια κατά τον σκηνοθέτη υπάρχει η ευτυχής εν μέρει κατάληξη του προξενιού και ένας γάμος ζωντανεύει επί σκηνής αλλά και στο χώρο του θεάματος κοινού με πολλές ... εκπλήξεις, που όμως περιμένουν όλους εσάς που σας παρακινούμε να δείτε την παράσταση. Στο δεύτερο μέρος ο γαμπρός από το Λονδίνο, ξαναζωντανεύει επί σκηνής και η απάτη του Άγγλου εργοστασιάρχη αποκαλύπτεται μπροστά στα ματια του παραδοσιακού στρατηγού πατέρα της μικρής και χαριτωμένης νύφης κόρης του. Το βέβαιο είναι ότι μόνο στη Καλαμάτα φτιάχνουν τσαπέλες με

σούκα και όχι στο Λονδίνο και ένας πατέρας εμβρόντητος να κυνηγάει έναν υποψήφιο γαμπρό με μια ξανθιά περούκα στο χέρι. Όμως ο γαμπρός είναι ένα τίμιο αλλά φτωχό παλληκάρι και η κατάληξη εδώ όπως και στην ταινία, είναι ομοίως ευτυχής με ένα δεύτερο γάμο να ίπταται γενικώς στην περιρρέουσα ατμόσφαιρα.

Η κατάληξη και η σύνδεση των δύο αυτών αποσπασμάτων και διαφορετικών κατά μία έννοια θεατρικών μονόπρακτων, επαφίεται στη δημιουργική φαντασία και γραφή του σκηνοθέτη και φυσικά σκορπίζει γέλιο άφθονο και απρόσμενο, αποτελώντας την έκπληξη στα δρώμενα που προηγήθηκαν. Δεν θα αναφερθώ περισσότερο στην σύνδεση αυτή των δύο ουσιαστικά διαφορετικών μονόπρακτων και θα την αφήσω στην δική σας περιέργεια και φαντασία που θα οδηγήσει τα βήματα σας στο χώρο του θεάτρου.

Το δεύτερο λοιπόν παροικιακό θεατρικό σχήμα είναι ολοφάνερο ότι έχει μια συνεχόμενη ανοδική πορεία και πολύ ελπιδοφόρα μάλιστα. Στο τέλος της παράστασης έγινε για πρώτη φορά και καθιερώνεται πλέον σαν δεσμός για το θέατρο του Ακη Καστελλορίου, η βράβευση του καλύτερου ηθοποιού της προηγούμενης παραγωγής, που εν προκειμένω ήταν το «Κομμωτήριο για κλάμματα» and the Oscar goes to Σπύρος Παπαστεφάνου, του γνωστού δημοσιογράφου της παροικίας μας, ο οποίος παρέλαβε το χρυσό αγαλματάκι και βέβαια αυτό έχει και μια συμβολική σημασία, καθόσον ο Σπύρος προέρχεται από τη νέα γενιά μεταναστών. Το μήνυμα που δόθηκε είναι ότι ακόμη υπάρχει ελπίδα και μάλιστα έντονη και μέσα από την παρουσία πολλών μικρών παιδιών, εκκολαπτόμενων ηθοποιών, ότι η παροικία μας παύει να γερνάει, καθώς και η γλώσσα μας και ο χρόνος από την άλλη διάκειται ευμενώς για όλους εμάς που αποτελούμε την αιμοδοσία της Ελληνικής μας παροικίας.

Πολλά, πολλά συγχαρητήρια για το Blue Stage Theatre και φυσικά η προτροπή μας είναι να σας δούμε όλους στην επόμενη παράσταση του Σαββάτου εκεί!

